

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช
The Academic Administration of Private School Administrators in
Nakhon Si Thammarat Province

ARTICLE INFO

Article history:

Received 4 March 2019

Revised 20 May 2019

Accepted 28 May 2019

Available Online 4 March 2020

นัทธมน ฤทธิโชติ^{1*}

Nattamon Rittichote^{1*}

ABSTRACT

The purposes of this research were 1. To study the academic administration of school directors of private education institutions in Nakhon Si Thammarat and 2. compare the academic administration of school directors of private education institutions in Nakhon Si Thammarat, classified by position, education, and working experiences. The samples were 103 school directors of private education institutions Nakhon Si Thammarat in 2018 using Krejcie & Morgan to define the sample size, selected by simple random sampling. The research instrument for data collection was the questionnaire. Statistics for data analysis included percentage, mean, standard deviation, t-test, and f-test: One-Way ANOVA.

The research revealed that 1) The school directors and teachers have the overall opinions about the academic administration of school directors of private education institutions in Nakhon Si Thammarat at the high level. Regarding in details, it was found that all aspects reach the high level, as performance evaluation has the highest mean, followed by education, course management, and supervision. Meanwhile, curriculum and administration course and guarantee of education quality have the lowest mean, and 2) The comparison of attitudes towards the academic administration of private school in Nakhon Si Thammarat, classified by position, education, and working experiences, it was found that the school directors and teachers have no difference of opinion in overall about the academic administration.

KEYWORDS: ACADEMIC ADMINISTRATION / PRIVATE EDUCATION INSTITUTIONS

¹ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประเทศไทย
Master of Education (Educational Administration) Faculty of Education Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand.

* Corresponding author; E-mail address: nattamon_pang@hotmail.com doi: 10.14456/joe.2020.27

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมา 2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการ ของโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 103 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเทียบกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน โดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test แบบ one way ANOVA

ผลการวิจัย พบว่า 1. ผู้บริหารและครูวิชาการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน และด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และ 2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษาและประสบการณ์การปฏิบัติงาน พบว่า ผู้บริหารและครูวิชาการ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมาโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ / ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 กำหนดให้รัฐสนับสนุนเอกชนในการจัดการศึกษา อบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรมและคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเอกชนและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้ตามเกณฑ์ มาตรฐานการศึกษาชาติ มาตรฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 39 ได้ระบุว่า การบริหาร และจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่ การศึกษาเพื่อให้สถานศึกษาสามารถดำเนินการในการบริหารจัดการศึกษาได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชนท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2540) โดยกำหนด ขอบข่ายและภารกิจการบริหารสถานศึกษาไว้ 4 งาน คือ งานบริหารวิชาการ งานบริหารงบประมาณ งานบริหารงานทั่วไป และงาน บริหารงานบุคคล งานดังกล่าวทั้ง 4 ด้านนี้ งานวิชาการถือว่าเป็นงานหลักโดยตรงเมื่อพิจารณาเทียบกับวัตถุประสงค์หลักของการบริหารสถานศึกษาเป็นงานที่เป็นไป เพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายตามหลักสูตร ผู้บริหารต้องเข้าใจขอบข่ายงานวิชาการ รู้จักแก้ปัญหาและหาแนวทางแก้ไขในการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

ธีระ รุญเจริญ (2553) ได้กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารการศึกษาไม่ว่าสถานศึกษานั้นจะเป็นสถานศึกษาประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของ สถานศึกษาจะพิจารณาได้จาก ผลงานด้านวิชาการความสำคัญของงานวิชาการไว้ว่า การบริหาร การศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้นส่วนใหญ่เกิดจากการบริหารงานวิชาการที่เป็นงานหลักของสถานศึกษาและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และจากงานวิจัยเกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาจะปรากฏเด่นชัดเมื่อการบริหารงานวิชาการ ประสบผลสำเร็จ และจากงานวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารและการจัดการศึกษาขั้น พื้นฐานของสถานศึกษาในประเทศไทย

พบว่า สถานศึกษาที่มีศักยภาพในการรับการกระจายอำนาจ การบริหารค่อนข้างมากแต่ขาดศักยภาพในการบริหารวิชาการอยู่ในระดับท้ายสุด เช่นเดียวกับ จันทราณี สงวนนาม (2553) ได้ให้ความสำคัญของงานวิชาการไว้ว่า งานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งส่วนงานด้านอื่น ๆ นั้น แม้จะมีความสำคัญเช่นเดียวกัน แต่เป็นเพียงส่วนส่งเสริมสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารจะต้องสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตร การที่จะตรวจสอบว่าสถานศึกษาใด ผู้บริหารให้ความสำคัญต่องานวิชาการสามารถดูได้จากสถานศึกษามีขอบเขตของงานวิชาการอย่างชัดเจนผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และแนวคิดใหม่ ๆ ในการ พัฒนางาน ครูมีความตระหนักและร่วมมือกันพัฒนางานวิชาการอย่างจริงจัง สามารถนำปรัชญาของสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติตามโครงการต่าง ๆ ได้อย่างดีเยี่ยมและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ โรงเรียนเอกชนเป็นองค์กรหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ผู้บริหารเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในการบริหารโรงเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และเป็นตัวบ่งชี้ว่าการจัดการศึกษาหรือการบริหารโรงเรียนประสบความสำเร็จหรือไม่ ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ วิสัยทัศน์ ผู้นำในการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริม สนับสนุนแก่ครูในโรงเรียนให้ได้พัฒนาต่อการเปลี่ยนแปลงให้เกิดผลตามเป้าหมายที่วางไว้โดยจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 มาตรา 10 ในหมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา ระบุไว้ใน มาตรา 22 ถึงมาตรา 30 ที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนและกระบวนการจัดการศึกษาอย่างชัดเจน ดังนั้น บทบาทสำคัญของสถานศึกษาต้องยึดหลัก ตอบสนองผู้เรียน โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุดต่อการจัดการเรียนการสอนต้องจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เหมาะสมกับความสนใจความถนัดของผู้เรียน มุ่งเน้นประเมินผลการพัฒนาของผู้เรียน ความประพฤติและพฤติกรรมกรเรียน การเข้า ร่วมกิจกรรม วัดผลและการประเมินผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับระดับและรูปแบบ การจัดการศึกษา (กิตติ เพ็ญ, 2550) ปัจจุบันการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนยังมีจุดอ่อนและอุปสรรคที่จำเป็นต้องได้รับการปรับเปลี่ยนให้มีความเข้มแข็งขึ้น ในการบริหารงานวิชาการคือ การจัดการศึกษาคุณภาพการจัดการศึกษา ซึ่งสถานศึกษามีศักยภาพทุก ๆ ด้านไม่เท่ากัน ผลการประเมินคุณภาพ O-NET และ NT ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศขาดความครอบคลุม ซึ่งอุปสรรคในการจัดการศึกษาที่เป็นผลกระทบของโลกาภิวัตน์ ทั้งด้านวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการสื่อสาร วัฒนธรรม จริยธรรมของผู้เรียนล้วนส่งผลต่อการพัฒนาการบริหารงานของโรงเรียนเอกชน ดังนั้นการบริหารงานวิชาการถือเป็นงานหลักของสถานศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาปรากฏเด่นชัดในการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าจำเป็นต้องมีระบบการศึกษาที่มีประสิทธิภาพคุณภาพการศึกษาจะดีหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ การวัดและการประเมินผลการศึกษา การนิเทศภายในการศึกษา หรือประกันคุณภาพการศึกษา การบริหารงานวิชาการจึงเป็นงานที่สำคัญ ถือเป็นภารกิจหลักของบุคลากรทุกฝ่ายที่ต้องร่วมมือกันปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ ต้องมีความรู้ความเข้าใจเพื่อให้การจัดการศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพจากสภาพปัญหาดังกล่าว การบริหารงานวิชาการหากผู้บริหารโรงเรียนสามารถบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะส่งผลต่อการพัฒนาโรงเรียน ครู นักเรียน ให้บรรลุตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา ผู้บริหารจะต้องมีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้แล้วผู้ที่มีส่วนสำคัญในการดำเนินงานวิชาการให้เป็นไปตามเป้าหมายการศึกษาคือ ครู ซึ่งเป็นผู้ที่จะต้องนำนโยบายสู่การปฏิบัติโดยตรง เป็นผู้ที่จะรู้และเห็นถึงความรู้ความสามารถของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ดีที่สุด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา การบริหารงาน

วิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยประกอบการพิจารณา กำหนดนโยบายในการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนและพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมาย ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาและกรอบการปฏิรูปการศึกษาศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน และครูที่รับผิดชอบงานวิชาการ ในโรงเรียนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา 2561 ซึ่งมี 70 โรงเรียน มีผู้บริหาร จำนวน 70 คน และครูที่ รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 70 คน รวมทั้งสิ้น 140 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการ ของโรงเรียนเอกชน จังหวัด นครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเทียบกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และ มอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับฉลาก ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 103 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ การวัดและการประเมินผลการศึกษา การนิเทศภายในและการประกันคุณภาพการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถาม การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจำแนกออกเป็น 6 ด้าน เป็นแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert's rating scales) โดยมีเกณฑ์การให้ค่าคะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง การปฏิบัติงานวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การปฏิบัติงานวิชาการอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การปฏิบัติงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การปฏิบัติงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การปฏิบัติงานวิชาการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวม โดยทำหนังสือถึงโรงเรียนที่ทำการเก็บแบบสอบถาม
2. ติดต่อทางโรงเรียนเพื่อนัดหมายวันเวลา เพื่อนำเครื่องมือไปเก็บรวบรวมกับผู้บริหารโรงเรียนและครู ที่ปฏิบัติการสอน
3. จัดเตรียมแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จำนวน 103 ชุด
4. เก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองตามตาราง เวลา ที่นัดหมายผู้วิจัยเก็บรวบรวมได้ 100 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป
2. แบบสอบถามที่ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยวิธีหาค่าความถี่และ ค่าร้อยละ ใช้กับตัวแปรต้น ด้าน ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
3. แบบสอบถามที่ตอนที่ 2 การตรวจวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังต่อไปนี้

3.1 วิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนจังหวัดนครศรีธรรมราชตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert's Scale อ้างถึงใน วินัยพร ทองสุข, 2546) ซึ่งมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง มีการการปฏิบัติงานวิชาการมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการการปฏิบัติงานวิชาการมาก
- 3 หมายถึง มีการการปฏิบัติงานวิชาการปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการการปฏิบัติงานวิชาการน้อย
- 1 หมายถึง มีการการปฏิบัติงานวิชาการน้อยที่สุด

โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อและรายด้านของระดับความคิดเห็น การแปลความหมายของค่าระดับใช้เกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว (2535) ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

3.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตาม ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ของผู้บริหาร และครูวิชาการ โดยใช้ t-test แบบ Independent Samples

3.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตาม ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารและครูวิชาการ โดยใช้ One-Way ANOVA ในกรณีพบความแตกต่าง โดยใช้วิธีการของ Scheffe

ผลการวิจัย

1. ผู้บริหารและครูวิชาการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน และด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ผู้บริหารและครูวิชาการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกข้อ วิเคราะห์สภาพแวดล้อมและประเมินสถานศึกษา เพื่อกำหนด วิสัยทัศน์ เป้าหมายของสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ นิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรรวมทั้งปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสมศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรข้อมูลสารสนเทศสภาพปัญหาและความต้องการของสถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น และจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารและครูวิชาการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อและมาก 3 ข้อ โดยส่งเสริมให้มีการพัฒนาครู เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกันตามความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ นิเทศการเรียนการสอน โดยร่วมมือช่วยเหลือกันแบบกัลยาณมิตร เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกันตามความเหมาะสม ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ จัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมและแหล่งการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนและส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

1.3 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่ ผู้บริหารและครูวิชาการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผลประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเป็นหลักฐานสำคัญมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนและดำเนินการวัดประเมินผลการเรียนการสอน โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากกระบวนการปฏิบัติงานและผลงานตามสภาพจริงจัดให้มีการเทียบโอนทางการศึกษาจากสถานศึกษาอื่นตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดและส่งเสริมให้ครูสามารถพัฒนาเครื่องมือและวัดผลประเมินผลให้ได้มาตรฐานด้วยวิธีที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

1.4 ด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษา ผู้บริหารและครูวิชาการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกข้อ เผยแพร่งานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ และนำผลไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้อยู่ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย การบริหาร การจัดการและการพัฒนาคุณภาพเชิงวิชาการในภาพรวมของสถานศึกษาและประสานความร่วมมือในการศึกษาวิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และงานวิชาการกับองค์กรอื่น มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

1.5 ด้านการนิเทศภายใน ผู้บริหารและครูวิชาการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนใน

รูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ประเมินการจัดระบบและกระบวนการนิเทศการศึกษาในสถานศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การจัดระบบนิเทศศึกษากับสถานศึกษาอื่นและจัดระบบการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนภายในสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

1.6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารและครูวิชาการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกข้อ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ จัดระบบโครงสร้างขององค์กร เพื่อรองรับการจัดระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีการจัดทำระบบสารสนเทศของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและกำหนดเกณฑ์การประเมินเป้าหมายความสำเร็จตามมาตรฐานการศึกษาและตัวชี้วัด เป้าหมายความสำเร็จของหน่วยงานต้นสังกัด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตำแหน่ง ระดับการศึกษาและประสบการณ์การปฏิบัติงาน พบว่า

2.1 ผู้บริหารและครูวิชาการ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมาโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้บริหารและครูวิชาการที่มีระดับการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

สรุปและอภิปรายผล

1. ผู้บริหารและครูวิชาการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกด้าน การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 ที่ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และมาตรา 39 ระบุไว้ว่า ให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไปสู่คณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาให้มากที่สุดและด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็วสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทุกฝ่าย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผลรวมทั้งปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ มีความชัดเจนและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้งนี้จะเป็นเพราะ 1) ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร สถานศึกษามีการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นของตนเอง โดยพัฒนาหลักสูตรขึ้นใช้เองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม จัดทำหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข จัดให้มีรายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ เพิ่มเติมเนื้อหาสาระของรายวิชาให้สูงและลึกซึ้งมากขึ้นสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ได้แก่ การศึกษาด้านศาสนา ดนตรี นาฏศิลป์ กีฬา การศึกษาที่ส่งเสริมความเป็นเลิศ ผู้ปกครอง พิจารณา เพิ่มเติมเนื้อหาสาระของรายวิชาที่สอดคล้องสภาพปัญหาความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน สังคม

และโลกและคณะคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความเห็นชอบหลักสูตรสถานศึกษา มีการนิเทศติดตาม ประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน สถานศึกษามีการกระตุ้นและ สร้างความตระหนักในภาระหน้าที่ครู กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายภาคและรายปีและส่งเสริมให้ครูเข้ารับการ ฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพในวิชาชีพตามความต้องการและความจำเป็นในด้านการจัดการเรียนการสอนใน สถานศึกษา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังส่งเสริมพัฒนาครูด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยยึดเนื้อหาควบคู่ไปกับการปฏิบัติ การเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่ผู้เรียนตามความเหมาะสมกับสาระ การเรียนรู้ ให้ครูวางแผนการเรียนรู้ว่ามีระบบและลำดับขั้นอย่างชัดเจนและให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ และครู วิเคราะห์หลักสูตร ผู้เรียน ผลการจัดการเรียนรู้ สสำรวจปัญหาและความต้องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วย 3) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ สถานศึกษามีการวางแผนส่งเสริมให้ครูได้รับการศึกษาวิจัย สร้างความตระหนัก ให้แก่บุคลากรให้เห็นประโยชน์และความสำคัญของการทววิจัยในชั้นเรียน และส่งเสริมบุคลากรให้ทำการวิจัยใน ชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง และนำผลการวิจัยไปใช้และเผยแพร่ 4) ด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษา สถานศึกษา มีการบริหารด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง โดยครูประเมิน ผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการพัฒนาปรับปรุงเครื่องมือวัดและประเมินผล ให้ได้มาตรฐาน มีการกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผลและ ประเมินผล มีการกำกับ ติดตามตรวจสอบการวัดผลและประเมินผล ตรวจสอบรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ ผู้ปกครองทราบ และการเก็บรวบรวมหลักฐานการวัดผล ประเมินผลของครูเป็นระบบ สามารถตรวจสอบได้ 5) ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษามีการบริหารด้านการจัดการนิเทศภายในสถานศึกษา จัดให้มีคณะกรรมการนิเทศ ภายใน มีการวางแผนการนิเทศภายในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ มีการชี้แจงทำความเข้าใจแก่ครูเกี่ยวกับการนิเทศ และรับการนิเทศ มีการจัดให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนการนิเทศภายใน มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูนิเทศ ซึ่งกันและกัน มีการชี้แจงถึงจุดอ่อนและจุดเด่นในการสอนของครูภายหลังจากการนิเทศและการประเมินผล การนิเทศการเรียนการสอนอยู่เสมออย่างต่อเนื่อง และ 6) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาสถาน ศึกษา มีการจัดระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและมาตรฐานการศึกษา มีการการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ การกำกับติดตามตรวจสอบประเมินผลและรายงานผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จากเหตุผล ดังกล่าว ทำให้ผู้บริหารและครูวิชาการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัด นครศรีธรรมราช โดยรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรุณา บุญแก้ว (2552) ได้ศึกษา เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอ วังสมบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยาย โอกาสทางการศึกษา อำเภอวังสมบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทั้งสี่ด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยคือด้านการจัดการเรียน การสอน ด้านการนิเทศ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ และด้านการวัดและการประเมินสอดคล้องกับงาน วิจัยของ สำราญ ทองจันทร์ (2556) บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกลุ่มกรุงธนบุรี สังกัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนกลุ่มกรุงธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร มีบทบาทในการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงานบริหารวิชาการ ด้านงานพัฒนาหลักสูตรสถาน ศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านงานพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านงานประกันคุณภาพการศึกษา ด้านงานพัฒนา ศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติา ศิริสุวรรณ (2554) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาอำเภอบางเตย สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา

ขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาอำเภอเบตง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ ด้านวิชาการแก่ชุมชน ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่นและด้านการส่งเสริม สนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษามีระดับความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริินภา ช่างการ (2558) ได้ศึกษาเรื่องกระบวนการพัฒนาการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ผลการวิจัย พบว่า กระบวนการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมยศ คงสิน (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ผลการวิจัยพบว่า ระดับสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียง ลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดลงมา ได้แก่ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้และการวัดประเมินผล, การพัฒนาหลักสูตรสถาน ศึกษา, การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน, การนิเทศและการแนะแนวการศึกษา, การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้, การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา, การวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษาและการประสานความร่วมมือ การส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนางานวิชาการกับบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตำแหน่ง ระดับการศึกษาและประสบการณ์การปฏิบัติงาน พบว่า ผู้บริหารและครู วิชาการ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูวิชาการเห็นความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้ง 6 ด้านประกอบด้วย ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษา ด้านการนิเทศภายในและด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และครูวิชาการต่างมีความเห็นว่าผู้บริหารได้ทำหน้าที่ใน การส่งเสริมและพัฒนางานวิชาการไปในทิศทางเดียวกัน ครูส่วนใหญ่เข้าใจและมีความรู้ มีความตระหนักถึงความ สำคัญของเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ จึงมีการปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ ผู้บริหารสถานศึกษา สามารถสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของผู้บริหารสถานศึกษาให้ครูทราบโดยการสื่อสารภารกิจต่างที่ ดำเนินทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา อันส่งผลให้ผู้บริหารและ ครูเข้าใจ ตรงกันและเกิดความรู้สึกที่ดีต่อกัน ส่งผลให้การดำเนินงานต่าง ๆ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ อีกทั้ง การบริหารงานวิชาการเป็นบทบาทหน้าที่ ทั้งครูวิชาการและผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 ที่ระบุในมาตรา 39 ระบุไว้ว่า ให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไปสู่คณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาให้มากที่สุด และด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็วสอดคล้องกับความต้องการของ

ผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทุกฝ่าย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผลรวมทั้งปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ มีความชัดเจนและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตำแหน่ง ระดับการศึกษาและประสบการณ์การปฏิบัติงาน พบว่าผู้บริหารและครูวิชาการ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดนครราชสีมาโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของสำราญ ทองจันทร์ (2556) บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกลุ่มกรุงเทพฯ สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารและอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันมีบทบาทการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kindred (2002) ได้วิจัยเรื่องพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานวิชาการ ในรัฐจอร์เจีย ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียนตามประสบการณ์ในการทำงานพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. โรงเรียนควรให้บุคลากรในโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนในโรงเรียนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา
2. ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนควรจัดให้มีการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องและให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการนิเทศ
3. ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เพราะสรุปผลจากการวิจัยมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด
4. ควรนำผลการศึกษาไปใช้ในการวางแผน การติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและการสนับสนุนการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เพื่อพัฒนางานวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของการบริหารงานวิชาการในลักษณะที่เป็นการศึกษาแบบกรณีศึกษาหรือการศึกษาแบบงานวิจัยและพัฒนาเพื่อให้ครอบคลุมการบริหารงานวิชาการทั้งระบบ
2. ควรมีการนำการบริหารงานวิชาการไปประยุกต์สำหรับวิจัย เรื่อง การบริหารงานประมาณการบริหารงานบุคคลและการบริหารงานบริหารทั่วไป ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. ควรวิจัยศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จด้านการบริหารงานวิชาการ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรรณา บุญแก้ว. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอวังสมบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- กิตติ เพ็ญ. (2550). การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราชเขต 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, นครศรีธรรมราช.
- จันทร์นิ สงวนนาม. (2553). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: บริษัท บุ๊คพอยท์ จำกัด.
- ธีระ รุญเจริญ. (2553). สภาพและปัญหาการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง. การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม, 3(1), 22-25.
- วินัยพร ทองสุข. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับการปฏิบัติการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สถาบันราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- ศิริณา ช่างการ. (2558). กระบวนการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์, สุรินทร์.
- สมยศ คงสิน. (2558). การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 (การค้นคว้าอิสระปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2540). แนวทางการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร:คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำราญ จันทร์ทอง. (2556). บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกรุงธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- สุชาติ ศิริสุวรรณ. (2554). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาอำเภอเบตง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15 (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ยะลา.
- Kindred, R. M. (2002). Perception of elementary school principals and selected professors of education administration concerning pre-service training and task performance capabilities. *Dissertation Abstracts International*, 40(8),
- Krejcie, R. V., and Morgan, C. (1970). *Educational psychology* [2nd ed]. New York: Harcourt Brace.